

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 36.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, FEBRUARY 12th, 1930.

LETO XXXII.—VOL. XXXII.

Radio program nedelja, 16. febr.

Dvanajsti radio program v nedeljo bo nekaj zelo lepega. Na vrsti so zbori, dueti, kvarteti, pa tudi dobra godba. Program prihodnje nedelje 16. februarja preskrbi poznano slovensko pevsko društvo "Zvon" pod vodstvom g. Primož Kogoj. Program je sestavljen sledeče:

1. Slovenski trio.
2. "Svoboda," moški zbor društva Zvon.
3. "Prišla je miška," narodna, mešan zbor.
4. "Raste mi, raste," narodna, moški kvartet.
5. "Nazaj v planinski raj," A. Nedved, poje mešan zbor društva Zvon.
6. "Pod dvoglavim orlom," koračnica, igra na piano harmonike g. Martin Resnik.
7. "Donavski valovi," valček, igra g. Martin Resnik.
8. "Domovina, mili kraj," dr. B. Ipavec, poje moški zbor društva Zvon.
9. "Adijo, pa zdrava ostani," narodna, kvartet društva Zvon.
10. "Naše gore," A. Foerster, poje mešan zbor društva Zvon.
11. "Oblačku," J. Kocjančič, tenor in bariton.
12. "Tržaška overtura," igra na piano harmonike g. M. Resnik.
13. "Happy days are here again," igra g. Martin Resnik.
14. "Nocoj pa, oh nocoj!" narodna, kvartet dr. Zvon.
15. "Triglav," F. Flajšman, sekstet društva Zvon.
16. Slovenski trio, Messrs Kogoj, Eppich in Kolar.

Smrtna obsodba že šestič preložena

San Antonio, Tex., 11. februarja. — Percy Howard, ki je bil radi nekega umora, ki ga je izvršil pred 10. leti obsodjen na smrt, je dobil danes od gubernerja zopet preložitev smrtne obsodbe. Petkrat je bil že določen dan za usmrnitev, toda vedno zopet preložen. Howard je bil najprvo v letu 1920 radi udeležbe pri nekem umoru, obsodjen na pet let ječe, toda se je pri tožbi, in apelatna sodnija ga je obsodila v 50 let zapora. In ko je zahteval tretjo obravnavo in jo tudi dobil, pa je bil odsojen v smrt. Ako bi bil Howard zadovoljen s prvo obsodbo, tedaj bi bil že zdavnej prost.

* V San Diego, Cal. so čutili včeraj precej močan potres.

Avtomati, ki prodajajo vino in pivo.

Berlin, 11. februarja. — V Berlinu so te dni uvedli posebne avtomate, ki vam prodajajo vino ali pivo, pa tudi žganje. In če bi radi imeli prigrizek, se vam tudi avtomatično postreže. Vi vržete v avtomat gotovo svoto denarja, kot stoji zapisano na avtomatu, obrneta ročaja avtomata, in — tu imate pred seboj, kar želite. Mogoče želite temno pivo, ali pivo svetle barve, pivo iz Monakovega ali iz Wuerzburga, vse dobite, kar želite. V Ameriki se dobijo taki avtomati samo za žvečilni gumij ali za candy, v Nemčiji so pa danes uvedli avtomate za skoro vsako stvar. Ti avtomati so pri ljudeh zelo priljubljeni, kar pričajo številni obiskovalci. Nič se ni treba kregati z natakarnjem, s postrežnikom, vse se izvrši tiho in mirno. Dekleta si lahko dobijo v avtomatu puder, rdečilo ali sploh kar rabijo. Da, celo knjige in časopise dobite iz avtomatov. In če ste se kaj urezali in krvavite, dobite avtomat, v katerem se nahaja mazilo in obveza. Na vsakem cestnem vogalu dobite skoro take avtomate, ki vam postrežejo skoraj vsem, kar želite.

Največja skrivnost bo odkrita

V nedeljo, 16. februarja bo v Clevelandu, v slovenski naselbini, odkrita največja skrivnost v tej sezoni, ko se bo dognalo, kdo je vendar podedoval milijone po nekem bogatašu. Društvo Triglav namreč uprizarj svojo prvo igro v tej sezoni, z naslovom "Neznani dediči." Igra je skrajno zanimiva, napete vsebine, tako da boste kar strmeč sledili poteku igre. Sedite po vstopnicah, ki se dobijo v slaščičarni Mrs. Mary Kushlan, v S. N. Domu. Kupite jih lahko po \$1.00, po 75 ali 50 centov. Vsi sedeži so rezervirani. Tako interesantne igre še nismo imeli zlepa na našem odru.

Jugoslovanski parnik se potopil, 35 mrtvih

Dubrovnik, 10. februarja. — Jugoslov. parnik "Dakša" se je ob španskem obrežju tekom ciklona potopil, in vseh 35 oseb, ki so bile na parniku, je pri tem utonilo. Parnik se je potopil v bližini mesta Cape Finistierre.

Vdova dobila \$6,500 po smrti po svojem možu

Columbus, Ohio, 10. februarja. — Ohio Industrial Commission je danes plačala Mrs. Ellie Palmer iz Fairport Harbor, Ohio, \$6500.00 kot v popolno izplačilo za smrt njenega moža, Helmer Palmerja, ki je bil v službi neke družbe s premikajočimi slikami, in je bil ubit od vlaka na železniškem križišču, ko je peljal filme iz Columbusa v Cleveland. To je državna zavarovalnina, katero izplača država Ohio dedičem vsakega ubitega uslužbenca ali delavca v državi Ohio.

* Danes je rojstni dan velikega ameriškega predsednika — Abrahama Lincolna.

Filipinci in stric Sam se nič kaj dobro ne razumejo

Napadalec rabil policijski revolver pri napadu na gasolinsko postajo

Zgodaj jutraj v torek sta prišla dva mlada bandita v gasolinsko postajo na 4121 Dolloff Rd., kjer se je nahajal prodajalec James Klima. Slednji je izpovedal detektivom, da sta bandita rabila policijski revolver pri napadu. Dobro je videl, da je bilo na revolverju vrezano: C. P. D., kar pomeni "Cleveland Police Department." To poročilo je policijske kroge v Clevelandu jako vznemirilo. Kajti šele pred šestimi dnevi je bil ukraden en policijski avto, ki je pozneje služil roparjem, da so napadli Stoner restavrant na Public Square. In kljub dejstvu, da ukradeni avtomobil iščejo skoro vsi detektivji že šest dni, pa niso doslej o njem dobili nobene sledi. Policija pravi, da je lahko mogoče, da sta bandita prišla na gasolinsko postajo s policijskim revolverjem, kajti tekom zadnjega meseca je šest policistov zgubilo svoje revolverje, in je lahko mogoče, da je ta ali oni bandit našel revolver.

Happy Days klub

V soboto 15. februarja priredi veselo zabavo s plesom "Happy Days Club," in sicer v Turkovi dvorani na 16001 Waterloo Rd. Rojaki so prijazno vabljeni.

Vstopnice za koncert

V nedeljo 23. februarja priredi g. Svetozar Banovec pevski koncert v dvorani S. N. Doma v Newburgu. Vstopnice za ta zanimivi koncert lahko dobite v našem uradu. Cena je samo 75c.

Župan Marshall prizna, da zbornica ni imela ničesar proti Hopkinsu

Pomožni mestni pravdni direktor Alfred Clum, ki je najboljša avtoriteta v mestnih zadevah v državi Ohio, se je izjavil, da bi se moral mestni čarter tako spremeniti, da sta bandita rabila policijski revolver pri napadu. Dobro je videl, da je bilo na revolverju vrezano: C. P. D., kar pomeni "Cleveland Police Department." To poročilo je policijske kroge v Clevelandu jako vznemirilo. Kajti šele pred šestimi dnevi je bil ukraden en policijski avto, ki je pozneje služil roparjem, da so napadli Stoner restavrant na Public Square. In kljub dejstvu, da ukradeni avtomobil iščejo skoro vsi detektivji že šest dni, pa niso doslej o njem dobili nobene sledi. Policija pravi, da je lahko mogoče, da sta bandita prišla na gasolinsko postajo s policijskim revolverjem, kajti tekom zadnjega meseca je šest policistov zgubilo svoje revolverje, in je lahko mogoče, da je ta ali oni bandit našel revolver.

Koncert g. Banovca

Rojaki v West Parku in v okolici bodo imeli v nedeljo zelo lep popoldne, kajti k njim pride odlični slovenski pevec g. Svetozar Banovec, ki bo v Jugoslov. Narodnem Domu priredil ob 4. popoldne zanimiv koncert. Vstopnina je zelo nizka, in upamo, da se bodo v West Parku postavili s polno udeležbo pri koncertu.

V bolnico in iz bolnice

Grdinova ambulanca je odpeljala v bolnico sv. Aleša Antonijo Bradač, 920 E. 220th St. In iz bolnice je bil pripeljan John Novak, na svoj dom na 1230 E. 112th St. z isto ambulanco.

Westinghouse družba bo preselila svoje delavnice v Cleveland

The Westinghouse družba je v torek naznanila, da si je izbrala Cleveland za glavni stan, kjer bo kompanija gradila opremo za cestne svetilke, za svetilke, ki jih rabijo v zrakoplovnih pristaniščih in enake predmete. Sedaj se ta kompanijska tovarna nahaja v South Bend, Ind. Vzelo bo kakih pet mesecev, predno bo vse poslovanje preneseno v Cleveland, in ko bo tovarna operirala normalno, bo dobilo 800 delavcev delo v prostorih. Kompanija ima že sedaj malo delavnico na W. 58th St. in Bulkley Rd. Te prostore bodo povečali in preuredili.

Društvo sv. Lovrenca

Poznano društvo sv. Lovrenca, št. 63 K. S. K. Jednote, priredi v nedeljo 16. februarja v S. N. Domu na 80. cesti veliko plesno veselico z večerjo. Vstopnina k plesu in večerji je samo 50c, kar je pač malenkostna svota. Rojaki so prav vljudno vabljeni. Vstopnice dobite lahko v trgovinah ali v S. N. Domu na 80. cesti.

Banke zaprte

Danes, v sredo, 12. februarja, na Lincolnov rojstni dan, so banke zaprte vse dan. Enako bodo zaprte vse banke tudi v soboto, 22. februarja na Washingtonov rojstni dan.

Razprodaja

V četrtek se prične v poznani slovenski trgovini John Smrekar, 6112 St. Clair Ave. razprodaja kuhinjskih in hišnih potrebščin. Vsak predmet je samo 9c. Hitrite, da posode ne zmanjka!

60 milijonov organizacija butlegerjev aretiranih, 30 ranjenih v spopadu s policijo.

Washington, D. C., 11. februarja. Prohibicijski urad zveze vlade je že več mesecev preiskoval poslovanje silne butlegerske organizacije, ki je poslovala v skoro vseh večjih mestih Zed. držav, in ki je imela svoj glavni stan v Chicagi. Te dni bodo že nekatere slučajne izročili veliki poroti v Chicagi. Prohibicijski komisar Doran sam je te dni prisel v Chicago, da vodi preiskavo. Zvezni agenti, ki so bili na delu, da pridejo na sled poslovanju te silne organizacije, so izjavili, da je v to afero zapletenih najmanj 150 oseb. Na nepošten način so te osebe v kratkem spravile v promet za 60 milijonov dolarjev vrednosti žganja. Kako je bilo mogoče to več let neopaženo voditi, o tem so se začeli zanimati gotovi kongresniki, ki bodo zahtevali kongresno preiskavo, ker se sluti, da so prizadeti tudi višji policijski uradniki, ki so morali delati roko v roki z butlegerji. V New York, v Los Angeles in v Kansas City se je ekom primeroma kratkega časa poslalo do 4 milijone galon žganja iz Chicage. Medtem je pa tudi policija na delu, ki je aretirala že 1000 raketirjev in sicer sumljivih oseb. 11 umorov se je pripetilo v Chicagi tekom šestih dni.

Odličen uspeh

Pri zadnjih državnih odvetniških izpiti, ko sta postala odvetnika Slovenca Mr. Opaskar in Mr. Vidmar, je Mr. Opaskar naredil skušnjo z rezultatom 86.5, Mr. Vidmar pa 85.9. Najboljša klasifikacija je bila 89.4, in se torej vidi, kako odličen uspeh sta imela oba slovenska odvetnika.

V zavodu za revne

Pretekli ponedeljek je v zavodu za revne umrla Vincencija Kosta, rodom Hrvatica, stara nad 70 let. Doma je bila iz Dalmacije. Truplo se nahaja v stanovanju sina Petra Kosta, 10813 Ingersoll Rd., blizu Luna parka. Pogreb se vrši vsoboto jutraj pod vodstvom Grdina & Sons. Naj v miru počiva!

17 dni nezavesten

Enajstletni Richard Cleaver je bil pred 17 dnevi zadet od avtomobila. Tedaj se je onesvestil in se do danes še ni zavedel.

Pogreb Fr. Kramerja

Pogreb umrlega Franka Kramerja se vrši v petek popoldne ob 9. uri v cerkev sv. Vida.

Banket in ples vdov

Kljub slovenskim vdov priredi v nedeljo 16. februarja v Knausovi dvorani prijetno domačo večerjo in plesno veselico. Prireditve tega kluba so bile še vselej številno obiskane. Vstopnina na banket in ples je samo \$1.00, kdor pa hoče iti samo na ples, plača le 50 centov. Ker se vse prireditve tega kluba vdov vršijo v dobre namene, zelo priporočamo ljudem, da se udeležijo v nedeljo v največjem mogočem številu banke- ta in veselice. Nikomur ne bo žal.

Ka k i h 1000 brezposelnih delavcev, katere so vodili komunisti, je včeraj korakalo proti City Hall, kjer jih je pa na stopnicah ustavila policija. Nastal je takoj ljut boj med policijo in komunisti. Policija je rabila svoje pesti in kole, pa tudi komunisti niso mirovali. Na lice mesta je dospelo še več policistov, ki so končno razpršili množico. Policija je aretirala devet voditeljev teh nemirov. Policijski vrhovni inspektor Matto-witz in poročnik Torrence sta dobila več poškodb v boju, dočim je dobilo do 30 oseb večje ali manjše praske. Komunisti so najprvo zborovali na Public Square, nakar so ob treh začeli korakati proti City Hall. Mestna zbornica ima 500 sedežev, in 500 oseb je spustila policija v poslopje, ostale pa obdržala zunaj. Ko je onih prvih 500 videlo, da jim tovariši ne sledijo, so zapustili zbornico in šli ven, nakar se je poboj začel. Sicer se pa ljudje pred City Hallom ne bi razpršili, da nista prišla dva oddelka ognjegašev, ki sta pripeljala cevi in jih nastavila na hidrante. Ko so ljudje videli, da bodo začeli ognjegašci jih z vodo brizgati, so se hitro umaknili, in "bojišče" je ostalo prazno.

V New Yorku so se gostili s 26 let stariim žganjem

New York, N. Y., 11. februarja. — Pred 26 leti je Jake Wolf dal vzidati v steno svojega kluba kvort žganja, ob priliki, ko so popravljali klubove prostore. Včeraj so pa delavci podirali dotično poslopje, in Wolf se je spomnil na to žganje. Hitel je na sodnijo, kjer so mu dali permit, da sme žganje transportirati v svojo hišo, povabil je nekaj prijateljev in v kratkem je bila steklenica prazna.

Prominenten socialist je končal s samomorom

Berlin, 11. febr. Paul Levi, star 46 let odvetnik in odlični sodrug v socialističnih krogih, se je danes podal v smrt s tem, da je skočil iz 6. nadstropja svojega stanovanja na cestni tlak. Trpel je na influenici in je storil samomor v delirijem stanju.

* V januarju mesecu je bilo ubitih v New Yorku od avtomobilov 655 oseb.

V korist cerkve

V sredo 19. februarja priredi poznani "Klever Kids Klub," partijo s kartami za lepe dobitke. Prireditve se vrši v korist slovenske cerkve na Holmes Ave., in se vrši v cerkveni dvorani. Dobila se bodo tudi okrepčila, in vršila se bo še druga prijetna zabava. Ste prav vljudno vabljeni.

Vile rojenice

Oglasile so se pri družini Andy Kaučnik, 1128 E. 71st St. Prinesle so hčerko - prvorojenko. Mati se nahaja z otrokom v Mt. Sinay bolnici, ter je vse zdravo in krepko. Naše čestitke!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays
NAROCNINA:

Za Ameriko, celo leto\$5.00 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta\$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers
Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 36, Wed. Feb. 12th, 1930.

Jugoslovanske podporne organizacije.

Naš marljivci zasledovalec jugoslovanskih razmer v Ameriki, Mr. Ivan Mladineo, je pred kratkim potom Jugoslovanske informacijske urada sestavljal jako zanimive statistiko glede poslovanja jugoslovanskih podpornih organizacij v Ameriki.

Mr. Mladineo nas upelje v podrobnejše poslovanje jugoslovanskih organizacij v Ameriki, primerja, kaj so naredili Slovenci, kaj Hrvati in kaj Srbi, koliko smo napredovali mi, koliko drugi. Iz njegove statistike posnemamo na tem mestu nekaj zelo interesantnih števil, ki ne bodo zanimale samo naše ljudi v Ameriki, pač pa tudi one v stari domovini.

Koncem leta 1928 na primer, so šteje vse slovenske podporne organizacije v Zedinjenih državah 1321 društev, kar je v resnici častno število. Poleg tega pa smo imeli Slovenci 1225 mladinskih slovenskih društev, ali skupaj 2,546 slovenskih organizacij v Ameriki.

Tekom enega leta se je ustanovilo v Zedinjenih državah 103 novih slovenskih društev. Število vseh članov vseh društev, v kolikor je namreč statistika na razpolago, je znašala v letu 1928 nič manj kot 97,249 članov, v mladinskem oddelku pa 46,860, ali vsega skupaj smo imeli v letu 1928 v Ameriki 144,109 Slovencev, ki so organizirani pri društvih, ki spadajo k raznim Jednotam.

V gorej omenjenem številu pa nikakor niso všteti člani in članice, ki spadajo k raznim samostojnim društvom po Ameriki, in teh je, po našem mnenju, najmanj 300, ki tudi štejejo skupno 30,000 članov. Torej je v slovenskih društvih Amerike včlanjenih najmanj 180,000 Slovencev in Slovenk.

V letu 1928 so skupna slovenska društva v Ameriki izvedli samostojna društva, napredovala za 8460 novih članov, kar je sijajen dokaz, da Slovenci v Ameriki nismo mrtvi, pač pa se gibljemo, da napredujejo naša društva. Leta in leta nazaj so nam govorili, da naše Jednote in organizacije ne bodo napredovale, ker je naseljevanje omejeno, a mladina pa ne bo hotela poznati naših institucij.

Ravno narobe je resnica. Naseljevanje je ustavljeno, toda resnica je, da naše slovenske podporne organizacije v Ameriki niso še nikdar tako napredovale, kot so zadnja leta, ko nimamo več priseljevanja. Dočim pred 10. ali 15. leti nismo imeli nobene naše slovenske mladine pri slovenskih organizacijah, je ravno zadnja leta tu rojena slovenska ameriška mladina se začela nenavadno zanimati za naše organizacije, pristopala je in vtila novo življenje v nje.

Skupno premoženje slovenskih podpornih organizacij v Ameriki je znašalo koncem leta 1928 svoto \$8,165,514.83, in skupno premoženje mladinskega oddelka raznih organizacij pa \$528,994.52, ali vsega skupaj \$8,694,109.35. To je denar, katerega so slovenski trgovci in delavci zbrali skupaj tekom let za svojo protekcijo v času bolezni ali nesreče, in da so njih otroci, v slučaju smrti zavarovanega, vsaj začasno preskrbljeni pred vsem hudim.

Zanimive so tudi številke, ki kažejo, za kakšno svoto so člani posameznih podpornih organizacij zavarovani. Tako na primer znaša skupna zavarovalnina vseh članov Slovenske Narodne Podporne Jednote \$38,066,301. Toliko je namreč znašala koncem leta 1928, dočim je danes seveda večja.

Članj in članice Kranjsko Slovenske Katoliške Jednote so zavarovani za svoto \$22,682,116.00, člani in članice Slovenske Dobrodelne Zveze v državi Ohio za svoto \$5,275,998.00, člani Slovenske Svobodomiselnice Podporne Zveze za svoto \$5,791,380.00 in člani Slovenske-Hrvatske Zveze pa za \$1,044,000.00. Žal, da poročilo, ki ga je sestavil Mr. Mladineo ne podaja podrobnosti o ostalih slovenskih zavarovalnih organizacijah.

V prihodnji številki navedemo še nekaj drugih podatkov, dočim prinesemo tudi zanimive številke o hrvatskih in srbskih podpornih organizacijah v Ameriki. Statistika nam bo pokazala, da so Slovenci, kar se tiče domačih zavarovalnih organizacij, dasi ne najbolj številni po prebivalstvu glede Jugoslovancev v Ameriki, pa so vendar najbolj organizirani v tej svoji novi domovini.

D O P I S I

Euclid, O. — Zadnjič enkrat sem pa jaz poslušala radio program, pa ne potom radio oddajne postaje, ampak pod našim oknom. Zbrali so se bili sosedje: Louis Strnad, Fr. Čerček, J. Gorše, J. Terškan, A. Gregorc in L. Zdešar in so imeli jako važne pomenke, jaz sem jih pa poslušala.

Čerček reče: "Lojze, fejš prešiče si zredil."

Gorše: "Kedaj boš kral, Strnad?"

Gregorc: "Salaminsko si jim moral pridno nositi v korita, da si take korenjake zredil."

Zdešar: "Lojze, kadar boš kral, kar mene pokliči, bom pomagal držat. Jaz ga primem za nogo, da ne bo niti s parkljem ganil. Če pride meni v roko, je kakor v kleščah."

Terškan: "Ogledal sem ti tvoje prešiče, Lojze, ampak pet parkljev pa nima noben kakor jih je imel eden mojih. Pa kakšne klobase so bile iz njega! Še celo doktor Seliškar jih je pohvalil, ko sem mu jih par poslal."

Strnad: "Ej, tje v petek jih bom malo z nožem posegal. Pa pridite držat. Povaljil sem tudi Jakata, Bres-

kvarja, Paulicha in Lučiča, da bodo prišli pomagat držat. So se že priporočili za kolone. Pa si jih morajo prej zaslužiti."

Terškan: "Kadar se prešiče kolje, se vedno dobi kaj gorkega za ledodec, Lojze, da človek bolj prime za nogo. Da ne boš pozabil, Lojze."

Strnad: "Samo če te bo potem prešiček metal tje po dvorišču. Nekaj se bo že dobilo."

Tako se mi je dopadel ta radio program, da sem ga moral kar napisat.

Nedavno sem nekje brala, da je na svetu polovico več žensk, kot pa moških. No ja, saj jih je lahko. Kajne veste, da je Bog kaznoval svet takrat, ko je dal židovski kralj Herod pomoriti vse dečke. Meni je povedal neki star mož pesem, ki se nanaša na tiste čase. Pesem se glasi:

Ti nesrečni kralj Herodež, ti si vsega tega kriv; tebe b'jo dekleta klele, k' si vse fante pomoriv.

Zadnjič enkrat sem brala v A. D. oglas, ki se glasi: 35 let stara ženska, ki se želi seznaniti z menoj, naj pusti svoj naslov v uradu tega lista.

To se pa najbrže mene tiče. Jaz bom čez 2 meseca stara 35 le. Sedaj pa ne vem, ali hočem poslati svoj naslov takoj v vaš urad, ali naj počakam še dva meseca. In še to bi rada vedela, kdo bi se rad seznanil s tako žensko? Pa ne da bi bil Jaka?

Vreme imamo pa že tako lepo, da bi se človek kar smejal in jokal obenem. Na Golovcu in Rožniku gre pa sneg, ali so že drevesa v cvetju — ne morem razločiti natanko. Pogled je lep na te velikanke snežnike.

Vas pozdravljam, vaša nagajivka.

Cleveland, O. — Nekaj o slovenskem radio programu v nedeljo 9. februarja. Lahko rečemo, da je Miss Molly Koželj odnesla venec zmage v nedeljo z njenim srebrno čistim glasom. Oh, kako lepo je zapela mične pesmice: Soča voda je šumela, Se davno mrači. Po polju že rože cvetejo, Ne bom se možila ... Človek bi jo poslušal noč in dan. Upa mo, da jo zopet kmalu slišimo. Če ne prej, pa na velikonočno nedeljo, ko bo program trajal dve uri.

Tudi sestrice Kapor sta nam jako ugajali. Tudi te dve bi radi slišali na velikonočno nedeljo. "Potrkali na okno" — moški četverpespev je bil imeniten. Strugglers orkester je jako dobro zaigral, posebno točke za mladino.

Pozdrav v s e m čitateljem A. D.

Joe Pograjc,
Joseph Glavič,
Andy Sadar.

Cleveland, O. — V nedeljo 10. februarja sem poslušal slovenski radio program in mi je zelo ugajal. Vse je bilo prav izvrstno. Najbolj se mi je pa še dopadlo petje Miss Molly Koželj. Vsi, ki smo program poslušali, bi zelo radi zopet kaj kmalu slišali Koželovo Malči na radio.

Pozdrav, vaš naročnik,
Anton Petrovič,
1151 E. 72nd St.

Cleveland, O. — Članstvu dr. Ribnica, št. 12 SDZ. Vabim vas, da se gotovo udeležite prihodnje redne mesečne seje, ki se vrši v nedeljo 16. februarja v navadnih prostorih SND. Naša seja se prične točno ob 9:30 dopoldne.

Cenjeni člani in članice: Dolžnost naša je udeleževati se sej, kajti s par člani je težko voditi sejo. Vzemimo si vsak mesec eno uro časa za sejo. Na seji se marsikaj dobrega sliši ter ukrepa do bolj-

šega napredka društva ter SDZ.

Dalje apeliram na člane, kateri nimate vpisanih svojih otrok pri S. D. Z., da jih zavarujete tam, kjer ste vi član, to je pri naši Slovenski Dobrodelni Zvezi. S tem si zagotovimo bodočnost sebi in SDZ.

Obenem naznanjam, da bo društvo priredilo veselico dne 15. marca v Frank Mervarjevih dvorani v počast vseh Jožetov in Pepec, ter njihov prijateljev in prijateljic. Torej ne pozabite na dan 15. marca 1930. Dalje prosim članstvo dr. Ribnica, da plačujete redno svoj asessment, kajti človek ne ve, kje ga nesreča čaka. Tajnik ne bo odgovoren, če vaš mesečni asessment ne bo plačan.

Vas bratsko pozdravljam, za dr. Ribnica, št. 12 SDZ.

Jos. Ban, tajnik,
1218 E. 169th St

Cleveland, O. — Gasilno Društvo v Sodražici se je bilo obrnilo na podpisane za kako podporo v svrhu nabave nove motorne brigalne. Ker je v naših gostih naseljenih krajih hitra pomoč v slučaju ognja največje važnosti, smo obiskali več ožjih rojakov in nabrali v ta namen skupno \$163. — V ti svoti je zapopadeno tudi \$23.50, kar je bilo nabrano v Ely, Minn.

Iz srca se zahvalimo rojakom, kateri so nas povsod prijazno vzprejeli in darovali po svojih močeh. Če bi se našel še kdo, ki bi kaj daroval v ta namen, bodisi tukaj ali izven Clevelanda, naj pošlje ali izroči svoj prispevek kateremu izmed podpisanih.

Še enkrat torej: lepa hvala vsem skupaj.

Frank Belaj, John Samsa,
Vinko Levstik.

Iz urada dr. "Svob. Slovenke" št. 2. S. D. Z.

Cenjenim članicam dr. "Svob. Slovenke" št. 2 SDZ. se naznanja, da se redna mesečna seja vrši v četrtek, dne 13. feb. v navadnih prostorih. Prosi se vse članice, da se polnoštevilno udeležijo, ker ako želimo ob koncu leta pokazati številke v kolikor smo napredovale tekom leta, je potrebno, da sleherna sodeluje. Da pa je mogoče napredovati, je potreba napraviti dobre načrte in sklepe, katere pa je nemogoče napraviti ako se članice niti toliko ne zanimajo, da pridejo na sejo. Posebno se pa vabi naše mlade članice, da pričnejo nekoliko bolj redno zahajati na društvene seje.

Tem potom se v imenu društva lepo zahvaljujem sosestri Spelič, ki lastuje mlekarno na E. 66th Place. Mrs. Spelič je ob priliki naše zadnje veselice, ki se je vršila na 1. feb., podarila mleko. Torej še enkrat najlepša hvala!

Na svidenje, dne 13. februarja, v Slov. Nar. Domu!

Tajnica.

To the young ladies belonging to Lodge No. 2. SDZ.

Dear Sisters: — You are cordially invited to attend our meeting which will be held on Thursday, Feb. 13th at the Slov. Nat'l Home, St. Clair Ave. You belong to the lodge, you pay your dues, why not come to the meetings and let the rest of the membership know of your idea of improving and increasing the number of members. Do not feel backward, but come. If you will not understand everything, it will be gladly explained, to you.

Faternally yours,
Secretary.

NAZNA NILO
Članom dr. sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ.

Opozarja se vas, da se go-

Zmaga je naša

Zadnje sredo se je vršil toliko zaželen in pričakovani sestanek, ali nekaka večerja vseh onih, ki so bili v kampanji za nove vloge pri naši slovenski North American Trust banki.

Zbrali so se direktorji, novi delničarji in uslužbenci banke v Knausovi dvorani. In kakor smo bili v kampanji razdeljeni v dve stranki, tako smo bili tudi pri mizah. Na eni strani so sedeli direktorji, ki so imeli rdeče pogrnjene mize, nasproti njim so sedeli novi delničarji, za zeleno pogrnjenimi mizami. Celo luč na stropu so bile zastrite z zelenimi, oziroma rdečimi zagrinjali.

Vse je napeto pričakovalo poročila o izidu kampanje.

Direktorji so nekam samozavestno sedeli in kadili debele cigare, češ, kdo bo pa nas premagal v kampanji, v kateri smo že tako izurjeni? Novi delničarji so sedeli nekam plaho za mizo. Delali so res na vse kriplje, nekateri več, drugi manj, vedeli so pa, da se z direktorji ne morejo kosati.

V začetku kampanje je bilo sicer odločeno, da bo tista stranka, ki bo v kampanji nabrala manj novih vlog, imela za večerjo fižol in sta obe stranki nekam nezaupno gledali proti kuhinji, kedaj se prikaže skleda fižola, toda fižola ni bilo, ker je rekel predsednik banke, dr. Seliškar, da sta se obe stranki zelo trudili in da zaslužiti nekaj boljšega kot pa fižol.

Dobro večerjo smo kmalu spravili pod streho, potem pa vstane bančni predsednik Seliškar, vzame iz žepa dolgo listo, kjer so bile napisane nove vloge in začne brati rezultat kampanje. Vse je napeto poslušalo.

"Kampanja je prinesla novih vlog," je začel dr. Seliškar, "v skupni svoti \$215,089.50."

Buren aplavz zadoni po dvorani.

Seliškar malo zakašlja, potem pa reče: "In kakor kažejo te številke, so novi delničarji premagali direktorje za malo svoto \$712.00."

Po teh besedah se je vzdignil na strani novih delničarjev tak ropot, da se je direktor Knaus skrbno ozrl proti stropu, če se morda dvorana ne podira. Ozrl sem se na direktorsko stran in sem v svoji veliko začudenje videl, da so tudi oni ploskali, dasi najbrže nekam bolj prisiljeno. Well, glavna stvar je, da so ploskali.

Potem se je predsednik Seliškar v lepih besedah zahvalil vsem novim delničarjem in direktorjem, ki so se tako potrudili in zbrali tako lepo svoto novih bančnih vlog. V imenu direktorjev in delničarjev je izrekel vsem onim ki so se v tej kampanji odzvali in naložili svoje prihranke v slovensko, North American Trust banko, najlepšo zahvalo za njih zaupanje. Rekli so, da bo banka skušala vedno in v vseh ozirih z najboljšo postrežbo vrniti zaupanje.

tovo udeležite društvene seje dne 16. februarja ob eni uri popoldne. Ker smo si dali nabaviti novo društveno zastavo, katero bomo blagoslovili in razvili dne 18. maja t. l., ste prošeni, da se udeležite seje, da ukrenemo vse potrebno o pravem času. Obenem bo sprejem več novih članov v odrasli in mladinski oddelki. Ali ne bo zanimivo, ko bomo sprejeli v mladinski oddelki sedem članov in to vse od ene družine Stefana Zdravca.

Pridite in ste prošeni, da plačate asessmente na seji.

Zdravo:

John Widervol, tajnik.

ki ga je izkazal narod v zadnji kampanji.

Da, narod se je v resnici pokazal. Dvesto petnajst tisoč dolarjev slovenskega in hrvatskega denarja spraviti skupaj v 14 dneh, ni malenkost. Treba je bilo silnega dela od strani direktorjev in delničarjev, toda vsa žilavost od strani teh ne bi nič pomagala, da ni bilo zaupanja naroda, ki je radevolje izročil svoje prihranke v domačo, slovensko banko.

Vsem tem novim vlagateljem se izreka najlepša hvala za njih zavednost, za njih zaupanje. Lahko ste uverjeni, da se na svojo slovensko banko vedno lahko obrnete s polnim zaupanjem za to ali ono pojasnilo, za to ali ono postrežbo, ki spada v področje banke.

S tem, da ste postali vložniki na slovenski banki, ste se izkazali tudi kot zavedni rojaki in rojakinja, ki raje podpira in zaupa domačemu, kot pa tujemu zavodu. Videli boste, da bo ta vaša narodna zavest nekega dne koristila tudi vašim otrokom, ki bodo nekega dne dobili v roke moč, gospodarski denarni zavod, ki bo kazal na pridne roke, na varčnost in vzajemnost slovenskega in hrvatskega naroda.

S tem, da ste postali nov vlagatelj na slovenski North American Trust banki, pa ne smete misliti, da ste storili že vse. K hranilni vlogi, ki je naložena na slovenski banki, prinesite še zopet prihranke, kadar vam bo to mogoče. Priporočajte vašo slovensko banko tudi drugim, pridobite jih za to naše slovensko podjetje, da bodo tudi oni postali naši vlagatelji. Dobra beseda vedno napravi mnogo koristnega. Povejte jim, da je denar, ki je naložen pri North American Trust banki, ravno tako varno naložen, kot pri vsaki drugi banki.

Če pa potrebujete kakega pojasnila v denarnih zadevah, obrnite se vedno na svojo banko. Dali vam bodo vedno dobro, prijazno in pošteno pojasnilo in nasvet, ki bo vedno v vašo korist.

Banka zida sedaj že šesti milijon in, z vašo pomočjo, ne bo dolgo, ko bo premogla North American Trust banka 10 milijonov dolarjev.

James Debevec.

TUDI DEKLETA V BOLJŠEVIŠKI RUSIJI ČASTIJO MODO.

Te dni so imela dekleta v Moskvi zborovanje, na katerem so se posvetovale o modi. Govornice so napadale zlasti državno oblačilno podjetje, češ, da ne zna delati oblek. Kaj pomaga, če je blago še tako lepo, ko so pa obleke narjene tako, da je človeka sram stopiti iz hiše. Na mnogih oblekah so rokavi prišiti narobe. Nekateri obleke so prevelike, druge premajhne. Moskovska dekleta so se zavzemale na zborovanju za uvedbo nove boljševiske ženske obleke. Debata je pa pokazala, da ostane moda tudi v boljševiski Rusiji moda.

Neka mlada komunistka si je dala vstaviti zlate zobe samo zato, ker je mislila, da so modni, čeprav je imela vse zobe zdrave. Neko dekle ves teden ni obedovalo, da bi si moglo kupiti svilene nogavice. Tretja se je odpovedala dopusta, da bi si mogla kupiti svileno obleko, četrta pa je tako hrepenela po lepih oblekah, da je gladovala, dokler ni zbolela. Hotela si je prahriniti toliko denarja, da bi si mogla kupiti vsaj eno svileno obleko. Boljševiška dekleta očitajo fantom, da hodijo samo za lepo oblečenimi dekletimi.

Če verjamete, al' pa ne...

Dragi Jaka!

Z vašo kolono nas vedno bolj zabavate. Kadar ista izostane, je pri čitateljih A. D. žalost. Ko je zadnjič enkrat izostala, je moj France preobračal list na vse pretege, da sem postala radovedna, kaj išče, pa mi reče: "Kaj je imel Jaka mačka, da ni spisal kolone, ali ga je zamelo gori na Rožniku?" Jaz mu nisem vedela odgovora, saj bi bila sama rada brala njegovo kolono, pa če je ni, je pa ni. Jo bo že napisal, kadar se strezne.

Posebno moškim vedno poljki pišete, ker se vedno bolj zanje potegujete, kot pa za nas, ženske. No, pa tudi me ženske radi beremo vašo kolono. Kadar je kakšna posebno huda za nas, pa malo zamizimo, saj morajo tudi moški imeti nekaj svojega veselja.

Ampak ene pa še niste zapisali, morda je ne veste. Zato vam jo hočem jaz povedati. Nemreč: Kako se je Ribničan na Gorenjskem učil plavati. Zgodilo se je pa to takole:

Pred leti se je naša Gorenjka zelo pečala z lanom. Celine nje si videl lepo cvetočega in dišečega lanu, kakor bi na morje pogledal, vse se je valovilo v modri barvi. In če je potegnil veter, se je ti je zdelo, kakor bi valovilo morje po širni planjavi.

Prigodi se pa, da pride v našo vas Urban, ki je prodajal rejte, rešeta in drugo suho robo. Ustavi se pri nekem kmetu, ki je imel zelo navihanega sina Janeza. Pa tudi Ribničan je bil brihtne glave in je ostal Janezu malokatero dolžan. Pogovor pride tudi na umetnost plavanja in Urban je izrazil željo, da bi se rad naučil plavati. Janez ga koj prime za besedo in mu reče, da se je lahko naučiti plavati, posebno v morju. Urban pa pravi: "Kako pa naj se učim plavati v morju, ko pa morja še nikdar videl nisem. Kakšno pa je morje?"

Janez mu hitro odvrne: "Morje je modre barve in ko boš šel jutri zjutraj iz vasi, boš videl celo planjavo samega morja, pa se kar zapodi vanj in mahaj z rokami in nogami, pa boš kmalu znal plavati."

Urban je komaj čakal, da se je storil dan. Mahne jo iz vasi in res zagleda, kakor daleč je seglo oko, celo planjavo valovečega se lanu, o katerem je mislil, da je morje. Brez pomisleka vrže Urban raz sebe rejte in rešeta, pa se zakadi v dozvedno morje in začne mahati z rokami in nogami okrog sebe, misleč, da plava. Iz vrta pa ga ugleda kmet, ki je lastoval tisto njivo, kjer se je učil Urban plavati, pa vzame krepeljee, pa nad Urbana.

"Kaj si znorel, ali kaj, da mi teptaš lan," ga nahruli in ga oplazi čez pleča, da se je Urban kar zvil.

"Kakšen lan, to je morje in plavati se mislim navaditi," se je branil Urban. "Jaz te že navadam plavanja," reče Gorenjec in zopet oplazi Urbana, da je tega takoj minilo vse veselje do plavanja. Hitro pobere svojo suho robo in odhiti dalje po cesti.

Najbrže se Urban od tiste ga časa ni več učil plavanja v morju, to si lahko mislimo.

Helen Tomažič.

TAJNOST LJUBOSUMNEGA VOJVODE

Spisal GABRIEL

za "Ameriško Domovino"
A. ŠABEC.I. POGLAVJE
Vojvoda-čudak

Potnik, ki bi hotel potovati iz Poitiersa v London po najkrajši poti, bi se moral peljati s pošto do Saumurja, in ko bi dan poprej najel svoj prostor, bi mu postiljon vljudno povedal, da mora biti drugega dne ob šestih zarana na mestu, da zasede svoj sedež. V krčmi "Pri pošti," odkoder je vozila pošta, je še vse spalo, in natakaj, ki je imel od zaspanca jedva dobro odprte oči, se je zdehalje in leno pretezal med mizami.

Končno je bilo vendar vse pripravljeno za odhod; postiljon je počil z bičem, švrnil nalahno po konjih, kolese so se zavrtela in nerodna poštna kočija se je premaknila z mesta. Dočim je postiljon malomarno kadil svojo pipo, so gledali potniki skozi okna kočije ter občudovali pokrajino. Ob obeh straneh ceste so se raztezala polja in gozdi Bevrone. Ti gozdovi so bili polni divjačine, ki se je leto za letom množila, ker ni gospodar dovolil v teh gozdovih nikomur lova, odkar je imel nesrečo, da je, tega bo svojih dvajset let — ustretil po nesreči nekega svojih gojčev. Na desni strani ceste je bilo videti v majhni razdalji stolpiče gradu gospoda Mussidana. Pred dvema leti je umrla grofica-vdova Ševanš ter zapustila vse svoje imetje svoji nečakinji, gosposi Sabini de Mussidan. Dalje naprej, na nizkem holmu, je bilo opaziti impozantno poslopje, zgrajeno v starem slogu; to je bil grad in rezidenca vojvode Šamdusa. Vsa sosesčina je poznala tega moža kot skrajno ekscentričnega čudaka. Vsak dan ste ga lahko videli, kako je hodil po poljih in gozdu, oblečen kakor najsiromajnejši dninar, v suknjiču, ki je kričal po pravilu; pokrit je bil z usnje, no kapo, obut v lesene koljke, pest pa mu je tiščala neizogibno težko gorjačo. Pozimi je vrhu svoje obleke oblačil še star ovčji kožuh. Star je bil šestdeset let, krepko rasečen in silno močan. Izraz njegovega obraza je svedočil,

da je bil ta človek mož jeklene volje. Izpod njegovih košatih obrvi se je bliskalo dvoje svetlo-rjavih oči, ki so žarko vzplamtele, kadar se je razjezil, kar ni bilo redko.

Tekom svojega vojaškega službovanja v armadi princa Conde-a, ga je v neki bitki oplazila preko lica sovražni-kova sablja, in ta brazgotina, ki mu je odtlej ostala, je dajala njegovemu licu nekaj divji izraz. Sicer pa ni bil slabega srca, toda do skrajnosti trmast, nasilen in tiranski. Kmetje so ga pozdravljali z nekako mešanico spoštovanja in strahu, kadar so ga srečavali, ko je zahajal s svojim sinom v cerkev, katero je redno vsako leto posečal. Med mašo ni molitvam glasno odgovarjal, marveč je samo tuhtal kaj zamrmral, toda, ko je prišel cerkvenik z nabiralnikom do njega, je dosledno spustil vanj srebrnik za pet frankov. Ta dar v cerkven nabiralnik, naročnina na neki časopis in pa stroški za britje vsak teden dvakrat, to so bili vsi njegovi izdatki. Toda njegovi obedi pa so bili izvrstni, lahko bi rekli, skoraj lukulski; kuretine in najboljše sardja ni nikoli manjkalo na njegovi mizi. Sicer pa je bilo vse, kar je prihajalo na njegovo mizo, pridelek njegovega polja, vrta in gozda. Plemstvo iz sosesčine ga je neštetokrat vabilo na obede, kajti vsi so videli v njem poglavarja okoliškega plemstva, toda on je vsa ta povabila dosledno odklanjal. "Noben človek, ki ima količkaj samospoštovanja, ne bo sprejel gostoljubja, če ve, da ga ne more vrniti in se revanžirati," je dejal. Toda motil bi se, kdor bi mislil, da je bila revščina vzrok, da je vojvoda tako životalni, zakaj njegovo veliko posvetilo mu je donosalo po petdeset tisoč frankov na leto, včasih tudi več. In prav zastran tega dejstva ga je sosesčina smatrala tem bolj upravičeno za čudaka.

Toda njegova preteklost bi, do gotove meje, vrgla nekoliko luči v njegovo čudaško obnašanje. Rojen leta 1780., se je vojvoda Šamdus pridružil krdelom emigrantov, ki so se zbirali v Conde-jevi armadi. Kot velik in neizprosni sovražnik revolucije, je živel, tekom slavne dobe cesarstva, v Londonu, kjer ga je revščina prisilila, da si je moral slu-

žiti kruh kot učitelj mečeva nja. Ko so prišli spet Bourboni na krmilo, je prišel nazaj v Francijo, in, rekel bi skoraj po čudežu, je dobil nazaj svojo rodbinsko posest. Kmalu pa je uvidel, da to ni več ona doba, v kateri so živel njegovi slavni predniki. Mlada generacija se je lotila različnih poslov ter se pričela posvečati tudi trgovini. Ko je videl novo stanje stvari, je mislil, da mora zblazneti, in sklenil je, da posveti poslej vse svoje sile in moči, da pripomore svojemu staremu rodbinskemu imenu zopet do njegove nekdanje veličine. — "Če živim kot navaden kmet, lahko v dvajsetih letih potrojam svojo imovino," si je dejal; "in če bosta moj sin in moj vnuk sledila mojemu vzgledu, bo prišla rodbina Šamdus spet do onega viška in mesta, katero ji gre." Zvest tej svoji ideji, se je leta 1820 oženil. Dasi ni pri vsem tem njegovo srce ničesar čutilo, je vzel v zakon mlado deklico, plemenitega stanu in velike lepote, ki mu je prinesla v zakon tudi ogromno doto. Njun zakon pa ni bil srečen, in mnogo ljudi je vojvodo neprikrito dolžilo, da postopa s svojo ženo kot z navadno dekle. Ker mu je prinesla v zakon petsto tisoč frankov dote, zato ljudje niso mogli razumeti, čemu ji ne kupi novega krila, kadar ga potrebuje. Po dvanajstih mesecih nesrečnega zakona je dala njegova žena življenje sinu, ki je bil krščen na imeni Louis Norbert, in šest mesecev po tem porodu je mati umrla.

Kakor je bilo videti, se vojvoda ni kdovekaj žalostil za svojo ženo. Deček je raste in se razvijal v krepkega mladeniča, in oče je vedel, da bo materina doto pomnožila njegovo imetje.

Norbert je bil natančno tako vzgojen, kakor katerikoli kmečki sin v okolici. Vsako jutro je odhajal na polje ali v gozd na delo, noseč seboj živila v torbi, ki si jo je obesil preko rame. Ko je postal večji, se je moral naučiti kositi, orati in sejati, tako da je mogel kmalu samo s pogledom na zorno žitno polje preceniti vrednost bodoče žetve. — Dolgo časa se je stari vojvoda branil stroškov, ki bi nastali, če bi dal svojega sina učiti brati in pisati, in da je končno to vendarle storil, se je zahvaliti samo staremu župniku, ki je neprestano silil vanj in mu tozadevno prigovarjal.

Tako je potekalo življenje enakomerno in gladko naprej vse dotlej, ko je postal Norbert šestnajst let star ter je prvokrat v svojem življenju odšel s svojim očetom v Poitiers.

Ko mu je bilo šestnajst let, je izgledal Norbert de-

Šamdus kot dvajsetleten mladenič; bil je zal dečko, kakršnega bi zaman iskal milje daleč naokoli. Življenje na prostem ga je naredilo čvrste in solnce mu je opalilo polt, da je bila kakor bron. Imel je črne, valovite in bujne lase ter velike, melanholične oči svoje prerano umrle matere. Sicer pa je bil popolnoma neuk in nekultiviran in njegov oče ga je obvladoval z železno roko, tako da ni prišel nikoli nad eno miljo daleč iz svojega rodnega gradu. Njegovo duševno obzorje se je končevalo za malo vasico Bevron, z njenimi šestdesetimi hišami, občinskim uradom in malo cerkvico; v vsem svojem življenju ni govoril s tremi osebam, ki ne bi spadale v njegovo župnijo. Vse njegove misli so se sukale okoli setve in žetve, vse njegovo razvedrilo je obstajalo v pristostvovanju velike maše ob nedeljah dopoldne.

Že nad leto dni so vaška dekleta skrivaj in drhteče škilila za njim, toda on je bil preveč prostodušen in nedolžen, da bi to opazil. Ob nedeljah po maši je šel navadno s svojim očetom preko polj, kjer sta pregledovala in pretehtavala delo preteklega tedna, ali pa nastavljala prcam limanice in zanjke. Končno pa se je oče odločil, da mu pokaže še kaj drugega, in tako ga je vzel nekega dne s sabo v Poitiers.

Na pot sta se podala zgodaj zjutraj, in sicer sta sedla na majhen kmečki voziček; pod sedež vozička je naložil vojvoda male vrečice, v katerih je bilo na štirideset tisoč frankov v srebru. Norbert si je že davno želel videti Poitiers, toda ni si upal nikoli reči te želje, ker je vedel, da je kraj oddaljen petnajst milj od Bevrone, zato je ostalo doslej samo pri njegovi pobožni želji. Poitiers je staro gnezdo, ki ima ulice z razpokanimi in vijugastimi pločniki ter neprijazne, stare hiše, katerih struktura datira še iz desete stoletja; toda Norbertu se je zdelo, da je to najlepše mesto sveta. Bil je baš semanjdan, ko sta prispela tja, in Norbert je bil naravnost zbeigan od tega, kar je tu videl. Nikoli ne bi bil verjel, da je mogoče, da je toliko ljudi zbranih v enem mestu, in v tem premišljevanju je komaj opazil, da se je voz ustavil pred neko odvetniško pisarno. Njegov oče ga je stresel za ramena ter ga zbudil iz nje govega premišljevanja.

"Ala, Norbert, stopi dol; dospela sva," je rekel.

Mladenič je skočil z vozička ter prišel mehanično očetu pomagati pri razkladanju vreč. Servilnega in hlapčevskega odvetnik, klanjanja ni opazil, kakor se tudi ni brigal

za razgovor med odvetnikom in očetom. Končno, ko je bilo to opravljeno, sta se poslovala ter se podala na trg, kjer je oče zapeljal voz na dvorišče neke stare krčme, kjer sta zajtrkovala v gostilniški sobi, ob mizi, kjer je že sedelo, pilo in preklinjalo par voznikov. Nato se je plemič še spomnil nekega mlinarja, ki mu je dolgoval nekaj denarja.

Oče je šel k njemu, Norbert je pa čakal njegove vrnitve pred gostilniškim vhodom, in kar nič prav se ni počutil, ko je videl, da je ostal sam. Nenadoma pa je nekdo stopil k njemu ter se rahlo doteknil njegove rame. Norbert se je obrnil ter uzrl pred seboj mladeniča, ki je, videč začuden Norbertov pogled, vprašal:

"Kaj! Ali ste res pozabili svojega starca prijatelja Montlousa?"

Montlous je bil sin nekega vojvodovega najemnika, in Norbert se je v svojih otroških letih mnogokrat z njim igral. Skupaj sta gonila živali napajati, skupaj sta ribarila ali pa stikala za tičjimi gnezdi. Da ga ni Norbert takoj spoznal, je bilo to pripisa-

ti obleki mladega moža, ki je bil oblečen v uniformo učnega zavoda, katerega je pohađal in kamor ga je dal njegov oče, ker je želel, da mu postane sin kaj več kot navaden kmet.

"Kaj pa delaš tukaj?" ga je vprašal Norbert.

"Očeta čakam."

"Jaz tudi. Pojdiva kam popit skodelico kave."

Montlous je odvedel svojega tovariša otroških let v bližnjo krčmo.

"Če bi imeli tu biljardno mizo, bi igrala partijo biljarda, da bi nama prej minil čas, dasi stane to denar."

Norbert, ki ni imel še nikoli v svojem življenju več ko nekaj novčičev, je hipoma zardel.

"Moj oče," je rekel mladi dijak, "mi da vse, karkoli ga vprašam. Sicer pa sem gotov, da dobim pri prihodnji izkušnji nagrado, če ne celo dve; ko dovršim šolo, mi je grof Mussidan obljubil, da me vzame za svojega tajnika. Kaj pa misliš ti pričeti?"

"Jaz — jaz ne vem," je zajeceljal Norbert.

"I, nu, ti boš, kakor se mi zdi, oral in kopal svoje polje, kakor je delal tvoj oče pred

teboj. Glej, najodličnejšega in najbogatejšega plemiča daleč naokoli si sin, pa sem jaz vendar srečnejši od tebe."

Ko se je kmalu po tem razgovoru vrnil stari Šamdus, ni opazil na svojem sinu nobene izpremembe; toda besede, ki mu jih je malo prej govoril mladi Montlous, so se zajedle v Norbertove možgane in obtičale tam kot zastrupljene puščice. Ker je bil tako vzgojen in sam sebi prepričan, ni kazal nikakih zunanjih znakov svojega razpoloženja, kajti naučil se je biti sam svoj svetovalec.

Smehljaj na njegovem obrazu je popolnoma maskiral čuvstva, ki so se porajala in delovala v njegovih prsih. Svoje dnevno delo, ki mu je bilo dotlej v zabavo in veselje, je poslej opravljal z nevoljo v srcu. Z njegovih oči so nenadoma odpadle luskinine in poslej je gledal v povsem drugačni luči na stvari okoli sebe. Tako je izprevidel, da je njegovo pravo mesto med plemenitaši, katerih pa ni videl drugače, razen ob nedeljah pri maši.

(Dalje prihodnjič.)

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrta vsled silne žalosti, naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da nas je zapustila naša ljubljena hčerka, ozir. sestra, ter se preselila v večno življenje.

ANNA TOMAŽIČ

Rojena je bila 5. februarja 1916 in je umrla 23. januarja 1930, v starosti 13 let 11 mesecev in 12 dni. Položena je bila k večnemu počitku 25. januarja na pokopališče sv. Pavla. Bolehala je okrog 5 mesecev na srčni bolezni.

Tem potom se prisrčno zahvaljujemo Rev. Slajetu in Rev. Hovanecu za njuno prijazne obiske v boleznih. Enako srčna hvala Rev. Hribarju za lepe cerkvene obrede in za prijazne besede ob pogrebu. Lepa hvala onim šestim mladeničem iz sosesčine, ki so nosili krsto ranjke. Posebno zahvalo izrekamo sorodnikom Mr. in Mrs. Bizjak, ki sta prihitela iz daljnega mesta Ellwood, Pa., k pogrebu. Posebna zahvala Mrs. Porelc, Mrs. Mavrič, Mrs. Mah, Mrs. Spendall za pomoč in za tolažbo v teh težkih urah bridkosti.

Iskrena zahvala za darovane vence: Družinam: F. Brčar, J. Glavač, J. Bizjak, J. Siska, J. Medved, A. Mavrič, Ivana Glesič, Mary Mah, A. Pucel, C. Krall, F. Mahnich, A. Planinšek, A. Lavrič, Jean in Mary Cloudsley, Mary Waltar, J. Kozar, otrokom šole Marije Vnebovzete, sošolcem 6. A razreda collinwoodske šole, N. Y. Central Roundhouse.

Lepa hvala za darovane sv. maše: Družinam: Sustar, Gornik, Siska, Bernoff, Baraga, Frances Spendall, Mivšek, Calabreze, Drašček, Femec in Korošec.

Prisrčna hvala Mr. F. Gričarju, ki je odstopil del lepega lota na pokopališču sv. Pavla. Hvala vsem, ki so dali ob pogrebu svoje avtomobile na razpolago: Družinam: Vinsek, Porelc, Sustar, J. Medved.

Posebna zahvala gre pogrebniemu zavodu A. Grdina in Sinovi za simpatično in izvežbano vodstvo pogreba, ki je bil izvršen dostojno v vseh ozirih.

Hvala John Hancock zavarovalni družbi in posebno njih zastopniku, Mr. John Centa, za hitro izplačilo posmrtnine. Če je bilo kako ime pomotoma izpuščeno, in ki so nam v tem ali onem oziru storili kaj dobrega, se jim ravno tako lepo zahvaljujemo.

Ti pa, draga hčerka in sestra, počivaj mirno, dokler se zopet ne snidemo nad zvezdami. Zalujoči ostali: Frank in Mary Tomažič, starši; Collinwood, O., 10. februarja 1930. Frank, brat; Mary, sestra.

RAZPRODAJA na vsem ZIMSKEM BLAGU

Zadnji čas je sedaj, katera hoče imeti novo sunjo za to zimo. Sedaj pa ne smete več odlašati z nakupom. Pridite sedaj, cene so jako nizke. Imamo veliko zalogo sukenj za žene, dekleta in otroke. Poglejte spodaj označene cene in videli boste, da niste še nikdar tako poceni kupili fine suknje, ali obleke. Pridite v našo trgovino, oglejte si blago in oglejte si cene, pa boste videli, da se vam izplača kupiti suknjo ali obleko, ali drugo blago sedaj, tudi če jih kupite za drugo zimo.

SUKNJE ZA ŽENE IN DEKLETA	
En lot chinchilla, \$11.95, sedaj	\$ 6.95
Sport suknje \$10.95, sedaj	\$ 6.95
Sport suknje \$14.95, sedaj	\$ 8.95
Sport suknje \$16.95, sedaj	\$10.95
Sport suknje \$23.95, sedaj	\$12.95

ŽENSKÉ SUKNJENE SUKNJE	
Vredne \$23.95, sedaj	\$13.00
Vredne \$25.95, sedaj	\$19.50
Vredne \$34.95, sedaj	\$24.95
Vredne \$39.95, sedaj	\$28.50
Vredne \$49.95, sedaj	\$35.50
Vredne \$59.95, sedaj	\$42.50

EN LOT SUKENJ ZA ŽENE	
Prej \$25.50 do \$35.00, sedaj	\$2.50-\$6.00
EN LOT SUKENJ, ŠT. 14 DO 18.	
Prej \$15.00, \$16.95, \$19.95, sedaj	\$6.50, \$7.50 do \$12.00

SUKNJE ZA MALE DEKLICE	
Prej \$3.50, sedaj	\$1.95
Prej \$5.50, sedaj	\$3.75
SUKNJE, ŠT. 7 DO 14	
Prej \$8.95, sedaj	\$6.00
Prej \$10.95, sedaj	\$6.95
Prej \$11.95, sedaj	\$7.95

OBLEKE ZA ŽENE IN DEKLETA	
\$1.00 in \$1.25, sedaj	69c
\$1.95, sedaj	\$1.35
\$2.95, sedaj	\$1.95

SVILENE OBLEKE ZA ŽENE IN DEKLETA	
Specialno	\$4.95
\$9.95 in \$10.95, sedaj	\$6.95
\$16.95, sedaj	\$10.95
\$16.95, sedaj	\$12.95

OBLEKE ZA PRATI, ZA DEKLICE	
Specialno	39c
Specialno	75c
\$1.50, sedaj	\$1.00
\$1.95, sedaj	\$1.35

OTROŠKE ZAMETASTE OBLEKE	
\$5.95, sedaj	\$3.75

SPODNJE OBLEKE ZA OTROKE	
5 do 95c, sedaj	25c

OTROŠKI UNION SUITS	
Prej \$1.00 do \$1.35, sedaj	85c

NOGAVICE ZA ŽENE IN DEKLETA	
Prej 75c in 75c, sedaj	15c
Prej 75c in \$1.00, sedaj	25c
Prej \$1.50, \$2.00, \$2.50, sedaj	50c

NOGAVICE ZA MOŠKE	
9 parov za	\$1.00
MALO BOLJŠI NOGAVICE	
5 parov za	\$1.00

KLOBUKI ZA ŽENE IN DEKLETA IN OTROČJI	
po posebno znižanih cenah	

Več blaga na jarde bo na tej razprodaji po zelo nizki ceni. Ne pozabite si ogledati našo veliko zalogo, čeravno sami kaj takega ne potrebujete, kupite vseeno, ker je zelo poceni, za revne ali pošljite v stari kraj, ker tam jih je dosti, ki so potrebni.

Na razpolago bo še več drugega raznega blaga, ki ni tu označeno. Se vam priporočam za obilen obisk v času te razprodaje, vsem Slovincem in bratom Hrvatom. Vabljeni ste, da posetite mojo trgovino vsi Collinwoodčani, iz Nottinghama (Ljubljancani), Newburčani in iz West Side.

ANTON ANŽLOVAR, 6202 St. Clair Avenue